

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. listopadu 2020 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Korfa a soudců JUDr. Jiřího Mádra a Mgr. Jana Bergmanna odvolání obžalovaných [REDACTED], narozeného [REDACTED], [REDACTED] · [REDACTED] [REDACTED], narozeného [REDACTED], a poškozeného Oblastního spolku [REDACTED] v [REDACTED], všechna podaná proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2020, číslo jednací 2 T 23/2019-511, a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání obou obžalovaných a poškozeného se napadený rozsudek **zrušuje** podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu v celé jeho odsuzující části.

II. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se v rozsahu uvedeného zrušení nově rozhoduje tak, že obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED],

je vinen, že

v přesně nezjištěný den červnu 2014 v postavení vedoucího zaměstnance Oblastního spolku [REDACTED] a jako osoba pověřená řízením Úřadu Oblastního spolku [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED], nejprve telefonicky zkontaktoval [REDACTED] [REDACTED], kterému nabídl prodej družstevního bytu v [REDACTED] za kupní cenu okolo 500 000 Kč a poté, co [REDACTED], který sám o koupi družstevního bytu neměl zájem, sehnal jako zájemce o jeho koupi manžele [REDACTED] a [REDACTED], se nejprve v přesně nezjištěný den v červnu 2014 v kanceláři v Oblastního spolku [REDACTED] v ulici [REDACTED] v [REDACTED] sešel s [REDACTED] a [REDACTED], s nimiž dojednal úplatu za převod členského podílu v bytovém družstvu spojeném s právem nájmu bytu ve výši 520 000 Kč (dále jen kupní cena), následně se s [REDACTED] a [REDACTED] sešel dne 25. 6. 2014 opět v kanceláři v Oblastního spolku

██████████ v ulici ██████████ v ██████████, kde jednak ██████████ a ██████████ a dále předsedovi Oblastní výkonné rady Oblastního spolku ██████████ ██████████ předložil k podpisu "Smlouvu o převodu družstevního podílu" podle které Oblastní spolek ██████████ převedl na manžele ██████████ a ██████████ svůj členský podíl ve Stavebním bytovém družstvu ██████████ a s ním spojená členská práva a povinnosti včetně práva nájmu bytu č. ██████████ v obytném domě čp. ██████████, ██████████ postaveném na stavební parcele č. parc. ██████████ s podílem na společných částech domu čp. ██████████, ██████████ a stavebním pozemku č. parc. ██████████, stavebním pozemku č. parc. ██████████, jehož součástí je jiná stavba a ostatních ploch č. parc. ██████████, č. parc. ██████████, č. parc. ██████████ ve výši ██████████ z celku v obci ██████████, ██████████, katastrální území ██████████, a od ██████████ převzal v hotovosti sjednanou kupní cenu ve výši 520 000 Kč, a učinil tak, ačkoliv si byl vědom jak toho, že ve smyslu § 38 písm. c) a § 39 Stanov ██████████ je prodej členského podílu v bytovém družstvu podmíněn usnesením oblastní výkonné rady Oblastního spolku ██████████, jejímž byl členem, a oblastní výkonná rada Oblastního spolku ██████████ prodej předmětného členského podílu v bytovém družstvu neprojednala a o tomto nerozhodla a zejména, že obvyklá cena členského podílu v bytovém družstvu spojeném s právem nájmu obdobného bytu v ██████████ několikanásobně převyšuje jím sjednanou cenu 520 000 Kč, kdy tato ke dni 24.6.2014 činila 1 312 000 Kč a Oblastnímu spolku ██████████ se tak oproti převodu členských práv a povinností nedostane odpovídajícího protiplnění a jedná tak v rozporu s povinností vedoucího zaměstnance dle § 11 a § 302 zákoníku práce usilovat o prospěch zaměstnavatele a řídit se jeho vnitřními předpisy a v rozporu s povinností zaměstnance dle článku I. odst. 3 a 4 a článku IV. písm. d) pracovní smlouvy ze dne ██████████ 2014 plnit své povinnosti vůči zaměstnavateli pečlivě a svědomitě, usilovat o prospěch svého zaměstnavatele, řídit se jeho vnitropodnikovými předpisy a postupovat tak, aby pro sebe nebo cizí podnikání nezískal na úkor svého zaměstnavatele přednost, neoprávněnou výhodu či aby za tím účelem přijal jakýkoliv prospěch, čímž způsobil Oblastního spolku ██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████, ██████████ škodu ve výši 792 000 Kč,

tedy

tedy – porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost spravovat cizí majetek a tím jinému způsobil škodu nikoli malou,

tím spáchal

přechin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku ve znění zák. č. 333/2020 Sb., účinného od 1. 10. 2020,

a odsuzuje se

za tento přechin, jakož i za přechin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2019, č. j. 2 T 84/2018-899, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 6. 2019, sp. zn. 12 To 56/2019, a za zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23. 1. 2020, č. j. 2 T 84/2018-1007, ve spojení s

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3(tři) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá i trest zákazu činnosti, spočívající v **zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu dvou let.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2019, č. j. 2 T 84/2018-899, jakož i výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23. 1. 2020, č. j. 2T 84/2018-1007, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

III. Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný ■■■. ■■■■■■■■■■, narozený ■■■■■■■■■■, **zprošťuje obžaloby** státního zástupce sp. zn. 1 Zt 347/2018 pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že

jako předseda Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED], jemuž podle § 64 odst. 1 ve spojení s § 62 odst. 1 písm. b) Stanov [REDACTED] náleželo oprávnění za Oblastní spolek [REDACTED] podepisovat a navenek jednat dne 25. 6. 2014 v [REDACTED] podepsal "Smlouvu o převodu družstevního podílu" podle které Oblastní spolek [REDACTED] převedl na manžele [REDACTED] a [REDACTED] svůj členský podíl ve Stavebním bytovém družstvu [REDACTED] a s ním spojená členská práva a povinnosti včetně práva nájmu bytu č. [REDACTED] v obytném domě čp. [REDACTED], [REDACTED] postaveném na stavební parcele č. parc. [REDACTED] s podílem na společných částech domu čp. [REDACTED], [REDACTED] a stavebním pozemku č. parc. [REDACTED], stavebním pozemku č. parc. [REDACTED], jehož součástí je jiná stavba a ostatních ploch č. parc. [REDACTED], č. parc. [REDACTED], č. parc. [REDACTED] ve výši [REDACTED] z celku v obci [REDACTED], [REDACTED], katastrální území [REDACTED], za kupní cenu 520 000 Kč sjednanou mezi nabyvateli členského podílu [REDACTED] a [REDACTED] a [REDACTED] pověřeným řízením Úřadu Oblastního spolku [REDACTED] a učinil tak, aniž by vykonával konkrétní usnesení Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDACTED], a aniž by učinil jakékoliv kroky ke zjištění obvyklé ceny převáděného členského podílu v bytovém družstvu a aniž by se zajímal o výši kupní ceny poskytnuté nabyvateli členského podílu Oblastního spolku [REDACTED] a jak se zaplacenou kupní cenou bylo naloženo příjemcem platby [REDACTED] naloženo a zda tato přijatá platba byla zanesena do účetnictví Oblastního spolku [REDACTED], a učinil tak, ačkoliv věděl, že ve smyslu § 38 písm. c) a § 39 Stanov [REDACTED] je prodej členského podílu v bytovém družstvu podmíněn usnesením Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDACTED], jejímž byl členem, a Oblastní výkonná rada Oblastního spolku [REDACTED] prodej předmětného členského podílu v bytovém družstvu neprojednala a o tomto nerozhodla, a dále že správa majetku Oblastního spolku [REDACTED] a odpovědnost za řádné hospodaření s ním náležela do působnosti Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDACTED], jejímž byl

Shodu s prvopisem potvrzuje _____

členem, a že takovéto jeho jednání odporuje povinnosti člena voleného orgánu právnické osoby podle § 159 odst. 1 občanského zákoníku vykonávat funkci s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, čímž Oblastnímu spolku [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] způsobil škodu v celkové výši 792 000 Kč,

čímž měl tento obžalovaný spáchat přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 9. 2020, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

IV. Podle § 229 odst. 1, odst. 3 tr. řádu se poškozený Oblastní spolek [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
2. Za tento přečin, jakož i za sbíhající se zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem stejného okresního soudu ze dne 23. 1. 2020, sp. zn. 2 T 84/2018, a dále za přečin neodvedení daně, pojistného na sociálního zabezpečení a podobné povinné platby, jímž byl uznán vinným rozsudkem téhož okresního soudu ze dne 17. 1. 2019, sp. zn. 2 T 84/2018, byl tomuto obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání čtyř let. Dalším trestem, který mu byl napadeným rozsudkem uložen, je vedlejší trest zákazu činnosti, obsahově spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu dvou let. Současně byly zrušeny oba výroky o trestech v předchozí jeho trestní věci, vedené pod sp. zn. 2T 84/2018, a to včetně všech dalších rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
3. Podle výroku o vině tohoto rozsudku spáchal obžalovaný [REDAKCE] tento přečin skutkem, že v přesně nezjištěný den červnu 2014 v postavení vedoucího zaměstnance Oblastního spolku [REDAKCE] a jako osoba pověřená řízením Úřadu Oblastního spolku [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], nejprve telefonicky zkontaktoval [REDAKCE], kterému nabídl prodej družstevního bytu v [REDAKCE] za kupní cenu okolo 500 000 Kč a poté, co [REDAKCE], který sám o koupi družstevního bytu neměl zájem, sehnal jako zájemce o jeho koupi manžele [REDAKCE] a [REDAKCE], se nejprve v přesně nezjištěný den v červnu 2014 v kanceláři v Oblastního spolku [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] sešel s [REDAKCE] a [REDAKCE], s nimiž dojednal úplatu za převod členského podílu v bytovém družstvu spojeném s právem nájmu bytu ve výši 520 000 Kč (dále jen kupní cena), následně se s [REDAKCE] a [REDAKCE] sešel dne 25. 6. 2014 opět v kanceláři v Oblastního spolku [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], kde jednak [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále předsedovi Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDAKCE] předložil k podpisu "Smlouvu o převodu družstevního podílu" podle které Oblastní spolek [REDAKCE] převedl na manžele [REDAKCE] a [REDAKCE] svůj členský podíl ve Stavebním bytovém družstvu [REDAKCE] a s ním spojená členská práva a povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

včetně práva nájmu bytu č. [redacted] v obytném domě čp. [redacted], [redacted] postaveném na stavební parcele č. parc. [redacted] s podílem na společných částech domu čp. [redacted], [redacted] a stavebním pozemku č. parc. [redacted], stavebním pozemku č. parc. [redacted], jehož součástí je jiná stavba a ostatních ploch č. parc. [redacted], č. parc. [redacted], č. parc. [redacted] ve výši [redacted] z celku v obci [redacted], [redacted], katastrální území [redacted], a od [redacted] převzal v hotovosti sjednanou kupní cenu ve výši 520 000 Kč, a učinil tak, ačkoliv si byl vědom jak toho, že ve smyslu § 38 písm. c) a § 39 Stanov [redacted] [redacted] je prodej členského podílu v bytovém družstvu podmíněn usnesením oblastní výkonné rady Oblastního spolku [redacted], jejímž byl členem, a oblastní výkonná rada Oblastního spolku [redacted] [redacted] prodej předmětného členského podílu v bytovém družstvu neprojednala a o tomto nerozhodla a zejména, že obvyklá cena členského podílu v bytovém družstvu spojeném s právem nájmu obdobného bytu v [redacted] několikanásobně převyšuje jím sjednanou cenu 520 000 Kč, kdy tato ke dni 24. 6. 2014 činila 1 312 000 Kč a Oblastnímu spolku [redacted] se tak oproti převodu členských práv a povinností nedostane odpovídajícího protiplnění a jedná tak v rozporu s povinností vedoucího zaměstnance dle § 11 a § 302 zákoníku práce usilovat o prospěch zaměstnavatele a řídit se jeho vnitřními předpisy a v rozporu s povinností zaměstnance dle článku I. odst. 3 a 4 a článku IV. písm. d) pracovní smlouvy ze dne [redacted] 2014 plnit své povinnosti vůči zaměstnavateli pečlivě a svědomitě, usilovat o prospěch svého zaměstnavatele, řídit se jeho vnitropodnikovými předpisy a postupovat tak, aby pro sebe nebo cizí podnikání nezískal na úkor svého zaměstnavatele přednost, neoprávněnou výhodu či aby za tím účelem přijal jakýkoliv prospěch, čímž způsobil Oblastního spolku [redacted] [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted] škodu ve výši 792 000 Kč,

4. Pokud jde o spoluobžalovaného [redacted]. [redacted], ten podle napadeného rozsudku spáchal svým jednáním přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 tr. zákoníku, za který mu byl uložen odnětí svobody ve výměře sedmi měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na dobu dvou let. I jemu uložil nalézací soud trest zákazu činnosti, spočívající shodně jako se spoluobžalovaným, v zapovězení výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích na shodná dvě léta.
5. Podle výroku o vině tohoto rozsudku spáchal tento nedbalostní přečin obžalovaný [redacted]. [redacted] tím, že jako předseda Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [redacted] [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], [redacted], jemuž podle § 64 odst. 1 ve spojení s § 62 odst. 1 písm. b) Stanov [redacted] náleželo oprávnění za Oblastní spolek [redacted] podepisovat a navenek jednat dne 25. 6. 2014 v [redacted] podepsal "Smlouvu o převodu družstevního podílu" podle které Oblastní spolek [redacted] [redacted] převedl na manžele [redacted] a [redacted] svůj členský podíl ve Stavebním bytovém družstvu [redacted] a s ním spojená členská práva a povinnosti včetně práva nájmu bytu č. [redacted] v obytném domě čp. [redacted], [redacted] postaveném na stavební parcele č. parc. [redacted] s podílem na společných částech domu čp. [redacted], [redacted] a stavebním pozemku č. parc. [redacted], stavebním pozemku č. parc. [redacted], jehož součástí je jiná stavba a ostatních ploch č. parc. [redacted], č. parc. [redacted], č. parc. [redacted] ve výši [redacted] z celku v obci [redacted], [redacted], katastrální území [redacted], za kupní cenu 520 000 Kč sjednanou mezi nabyvateli členského podílu [redacted] a [redacted] [redacted] a [redacted] pověřeným řízením Úřadu Oblastního spolku [redacted] a učinil tak, aniž by vykonával konkrétní usnesení Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [redacted], a aniž by učinil jakékoliv kroky ke zjištění obvyklé ceny převáděného členského podílu v bytovém

družstvu a aniž by se zajímal o výši kupní ceny poskytnuté nabyvateli členského podílu Oblastního spolku [REDAKCE] a jak se zaplacenou kupní cenou bylo naloženo příjemcem platby [REDAKCE] naloženo a zda tato přijatá platba byla zanesena do účetnictví Oblastního spolku [REDAKCE], a učinil tak, ačkoliv věděl, že ve smyslu § 38 písm. c) a § 39 Stanov [REDAKCE] je prodej členského podílu v bytovém družstvu podmíněn usnesením Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDAKCE], jejímž byl členem, a Oblastní výkonná rada Oblastního spolku [REDAKCE] prodej předmětného členského podílu v bytovém družstvu neprojednala a o tomto nerozhodla, a dále že správa majetku Oblastního spolku [REDAKCE] a odpovědnost za řádné hospodaření s ním náležela do působnosti Oblastní výkonné rady Oblastního spolku [REDAKCE], jejímž byl členem, a že takoveto jeho jednání odporuje povinnosti člena voleného orgánu právnické osoby podle § 159 odst. 1 občanského zákoníku vykonávat funkci s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí, čímž Oblastnímu spolku [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] způsobil škodu v celkové výši 792 000 Kč,

6. Dále pak byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, záležející v tom, že poté, co dne 25. 6. 2014 v kanceláři v Oblastního spolku [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] v postavení osoby pověřené řízením Úřadu Oblastního spolku [REDAKCE] přijal od manželů [REDAKCE] v hotovosti finanční částku ve výši 520 000 Kč, jako kupní cenu za prodej členského podílu ve Stavebním bytovém družstvu [REDAKCE] a s ním spojených členských práv a povinností včetně práva nájmu bytu č. [REDAKCE] v obytném domě čp. [REDAKCE], [REDAKCE] postaveném na stavební parcele č. parc. [REDAKCE] s podílem na společných částech domu čp. [REDAKCE], [REDAKCE] a stavebním pozemku č. parc. [REDAKCE], stavebním pozemku č. parc. [REDAKCE], jehož součástí je jiná stavba a ostatních ploch č. parc. [REDAKCE], č. parc. [REDAKCE], č. parc. [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] z celku v obci [REDAKCE], ul. [REDAKCE], katastrální území [REDAKCE], takto přijaté peněžní prostředky dne 25. 6. 2014 ani následně do pokladny ani na bankovní účet Oblastního spolku [REDAKCE] [REDAKCE] nevložil a do účetnictví Oblastního spolku [REDAKCE] [REDAKCE] nezanesl a tyto si ponechal pro vlastní potřebu čímž Oblastnímu spolku [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE] způsobil škodu v celkové výši 520 000 Kč, v němž obžaloba spatřovala zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.
7. Posledním rozsudečným výrokem je v napadeném rozsudku ten výrok, učiněný v adhezním řízení, že podle § 229 odst. 2, odst. 3 tr. řádu se Oblastní spolek [REDAKCE] [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
8. Proti takto popsanému prvoinstančnímu rozsudku podali v zákonem stanovené lhůtě odvolání jak oba obžalovaní, tak i státní zástupce (který tak učinil ve prospěch obžalovaného [REDAKCE]. [REDAKCE]), a konečně i zmíněný Oblastní spolek [REDAKCE]. Po zahájení veřejného zasedání krajského soudu prohlásil intervenující státní zástupce, že svůj opravný prostředek, ve věci podaný, bere zpět. O tomto procesním kroku rozhodl okresní soud samostatným usnesením; pokračoval v odvolacím řízení – přezkumu napadeného rozsudku – jen k odvoláním obou obžalovaných, a poškozeného.
9. Obžalovaný [REDAKCE] podává odvolání prostřednictvím svého obhájce a uvádí následující. Vznáší především výhradu, že skutkový stav, který byl v dosavadním průběhu dokazování u tohoto skutku správně zjištěn, byl nesprávně posouzen, zejména co do subjektivní stránky

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

jednání. Nepodařilo se totiž vyvrátit obhajobu tohoto odvolatele, že ten se ve věci řídil pokyny spoluobžalovaného ■■■■■■■■■■. ■■■■■■■■■■. Není tedy možno vzít za prokázané, že prodej bytu nebyl výkonou radou oblastního spolku schválen. Obžalovaný ■■■■■■■■■■ ani nestanovil kupní cenu bytu ve výši 520 000 Kč. Obžalovaný se ohradil i vůči výrokem rozsudku navozenému dojmu, že by byl jakýmsi hlavním hybatelem celého dění ohledně prodeje družstevního podílu. Jednal v dobré víře, že prodej bytu a jeho cena byla řádně schválena oblastní výkonou radou. Krom toho vyjádřil obžalovaný nesouhlas se závěry znaleckého posudku znalce Buchara, který při odhadu nemovitosti nevzal v potaz existenci věcného břemene, na tomto družstevním bytu váznoucího. V petitu svého odvolání proto obžalovaný ■■■■■■■■■■ navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl o jeho zproštění obžaloby, nebo necht' je postupováno ve smyslu § 259 odst. 1 tr. řádu.

10. Detailnější, a obsažnější byl, co do rozsahu odvolacích výhrad (skutkového a právního charakteru), spoluobžalovaný ■■■■■■■■■■. ■■■■■■■■■■, který rovněž předložil odvolání prostřednictvím svého obhájce.
11. Odvolání u tohoto obžalovaného směřuje vůči výroku o vině i trestu. Pro stručnost krajský soud odkazuje na jeho pasáže písemné jeho formy (č. l. 535 a násl. spisu), a souhrnně uvádí, že první okruh výhrad směřuje vůči tomu, že okresní soud vůbec dospěl k závěru o jeho vině citovaným nedbalostním přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku. Právě pojem „porušení povinnosti při správě cizího majetku“, je dále blíže rozváděn, hodnocen a komparován s konkrétní citovanou judikaturou. Dále tento obžalovaný vznesl i výhrady vůči způsobu stanovení značné škody soudem prvního stupně, s tím, že znalecký posudek Martina Buchara o obvyklé ceně předmětné bytové jednotky je považován za nepřezkoumatelný, rovněž s odkazem na konkrétní judikaturu NS. Právní výhrady se týkají toho, že nalézací soud dospěl k závěru o hrubé nedbalosti obžalovaného. Také výrok o trestu mu uloženého napadeným rozsudkem pokládá obžalovaný ■■■■■■■■■■. ■■■■■■■■■■ za nesprávný nejen proto, že mu byl uložen mimo rámec příslušné trestní sazby, ale i proto, že jde o trest nepřiměřeně přísný; ostatně státní zástupce navrhoval uložení trestu peněžitého. V závěru této části odvolání (viz i níže), proto obžalovaný ■■■■■■■■■■. ■■■■■■■■■■ navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby tzv. v plném rozsahu.
12. Těsně před konáním veřejného zasedání krajského soudu, resp. přímo při tomto jednání, obhájce tohoto obžalovaného založil do spisu doplnění takto podaného opravného prostředku. Argumentace tohoto doplnění vyznívá tak, že obžalovaný, v odkazu na novelizaci trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb., účinného od 1.10. t.r., se rozumí značnou škodou škoda, dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč; dále se obžalovaný dovolává ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku a nad rámec shora uvedeného petitu navrhl ještě to, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil, a zprostil jej obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.
13. Krajský soud poznamenává, že shodný procesní návrh ohledně tohoto obžalovaného, vyslovil i již zmíněný intervenující státní zástupce při veřejném zasedání.
14. Pokud jde o poškozený Oblastní spolek ■■■■■■■■■■, zastoupený insolvenční správkyní, odvolání směřuje jen vůči tomu výroku napadeného rozsudku, jímž byl tento odvolatel odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
15. Tento odvolatel především připomněl, že výše škody je součástí popisu skutku, kterak jej napadený rozsudek obsahuje. Poškozený, v replice s odstavcem 41. odůvodnění napadeného rozsudku, vysvětlujícím důvod odkazovacího postupu, uvádí, že skutečnost, řešená v jiném řízení o vrácení případného obohacení, které nabyla třetí osoba protiprávním činem obžalovaných, není zákonnou překážkou, pro kterou by bylo možno rozhodnutí o náhradě škody odeprít. Právě tyto třetí osoby se obohatily protiprávním

činem (na rozdíl od obžalovaných), proti těmto třetím osobám vede insolvenční správkyňe incidenční žalobu. V této souvislosti poškozený cituje závěry rozsudku NS ČR sp. zn. 31 Cdo 2307/2013. V petitu svého písemného odvolání proto poškozený navrhl zrušení výroku o náhradě škody v napadeném rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu, a oběma obžalovaným byla uložena společná a nerozdílná povinnost k náhradě škody ve výši 792 000 Kč. Při veřejném zasedání pak bylo ze strany insolvenční správkyňe poškozeného, aby tato náhradová povinnost byla uložena jen obžalovanému [REDACTED].

16. Z podnětu takto podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku (s výjimkou výroku zprošťujícího, který se týká jen obžalovaného [REDACTED]), jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, to vše z hlediska vytýkaných vad. Po takto vymezeném přezkumu dospěl odvolací soud k níže podrobně rozvedeným závěrům:
17. Řízení, předcházející vydání přezkoumávaného rozsudku, netrpí žádnou významnou vadou povahy procesní, aby tak byl založen již prvý zrušovací důvod ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Také právo obou obžalovaných na obhajobu bylo zachováno.
18. Nalézací soud také procesně bezvadně vykonal veškeré potřebné důkazy; dokazování nutno mít za úplné, s tím, že tento soud tyto důkazy správně jednotlivě i ve vzájemných souvislostech vyhodnotil, a dobral se tak u obou obžalovaných správných a úplných skutkových závěrů. Proto lze v podrobnostech, jde – li o takový výrok o vině, odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, který ale i tak musel být k oběma odvoláním, obžalovanými podanými, a koneckonců i k odvolání poškozeného, napadajícího jen výrok o náhradě škody - mající svůj podklad ve výroku o vině, zrušen, a to z důvodů, které vysvětlí krajský soud níže.
19. Skutková zjištění především nezpochybnil obžalovaný [REDACTED], který je označil za správná, byť jde-li o skutkovou okolnost stran výše škody, polemizuje se závěry znalce Ing. Buchara (nedůvodně – poznámka odvolacího soudu).
20. Jde – li dále o tohoto obžalovaného (a ostatně i spoluobžalovaného [REDACTED]), nevznikly žádné pochybnosti o vlastním převodu družstevního podílu k předmětnému bytu z Oblastního spolku [REDACTED] na manžele [REDACTED] za částku 520 000 Kč. Ve vztahu k oběma obžalovaným nemá krajský soud pochybnosti o správnosti ocenění předmětného bytu na základě znaleckého posudku znalce Martina Buchara, který si svůj posudek obhájil při osobním výsledku při hlavním líčení. Jde o otázku skutkovou, když znalec svůj postup při ocenění bytu vysvětlil dostatečným způsobem (viz protokol o hlavním líčení č. l. 286a/ a 286b/ spisu).
21. U obžalovaného [REDACTED] byla naplněna i otázka tzv. speciálního subjektu podle § 114 odst. 1 tr. zákoníku, což ostatně vyplývá i z popisu skutku, resp. jeho úvodu, kde se podává, že se jednání dopustil v postavení vedoucího zaměstnance Oblastního spolku [REDACTED], a jako osoba, pověřená řízením Úřadu tohoto Spolku (což oboje vyplývá z provedeného dokazování).
22. S tím úzce souvisí i subjektivní stránka jeho jednání, kterou v odvolání sporuje. V této souvislosti lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, konkrétně jeho bod 29. a 30. takového odůvodnění, a to i pokud jde o iniciativu stran převodu předmětného bytu z jeho strany.
23. Stran právní kvalifikace skutku obžalovaného [REDACTED] (v základní skutkové podstatě § 220 odst. 1 tr. zákoníku – poznámka odvolacího soudu), podal soud prvního stupně dostatečný právní výklad v odstavci 32. odůvodnění písemné verze napadeného rozsudku, na což lze pro stručnost také plně odkázat. Popis porušení jak zákonných povinností, tak i smluvního ujednání, je také součástí popisu skutku ve výroku napadeného rozsudku.

24. Přesto nemohl výrok o vině stran tohoto obžalovaného obstát a musel být zrušen, včetně kasace výroků obsahově navazujících (totožné platí i pro spoluobžalovaného ■■■■■■■■■■). Je tomu tak vzhledem k novelizaci trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. zákonem č. 333/2020 Sb., účinným od 1. 10. 2020, který nově nastavil výši škody značné namísto částky 500 000 Kč na částku dvojnásobnou, tj. 1 000 000 Kč. Přitom prokázaná škoda (u obou obžalovaných) činí částku 792 000 Kč, tj. jako rozdíl mezi znalecky stanovenou tzv. obvyklou hodnotou předmětného bytu 1 312 000 Kč, a částkou, inkasovanou Oblastním spolkem ■■■■■ ve výši 520tis. Kč. U obžalovaného ■■■■■ tedy nemohla obstát, proti jinak prvým soudem správně dovozenou celkovou právní kvalifikaci v době vydání napadeného rozsudku, právní kvalifikace i tzv. kvalifikovanou skutkovou podstatou podle § 220 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku (když kvalifikace podle písm. a/ tohoto ustanovení nepřicházela v úvahu a ani dříve nebyla v řízení řešena).
25. Proto krajský soud, po zrušení přezkoumávaného rozsudku v odsuzující jeho části, týkající se obžalovaného ■■■■■ (tj. kasační činnost se netýká výroku zprošťujícího), nově obžalovaného uznal vinným jen přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 tr. zákoníku; co do kvalifikačního znaku škody se tedy jedná nově o škodu nikoli malou, která byla nově nastavena v interpretačním ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku po novele také, a to částkou ve výši nejméně 50 000 Kč.
26. Krajský soud v návaznosti na nový výrok o vině, týkající se obžalovaného ■■■■■, tomuto ve shodě s napadeným rozsudkem uložil souhrnný trest podle nejprísnějšiho ustanovení § 212 odst. 5 tr. zákoníku, ovšem – při zmírnění právního posouzení jeho skutku oproti přezkoumávané části rozsudku – o něco mírnější, než jak mu byl uložen tímto rozsudkem; tento závěr platí ale jen pokud jde o trest odnětí svobody (co do jeho výměry, i stanovení doby zkušební); pokud jde o uložení vedlejšiho trestu zákazu činnosti, tento druh trestu, pro jehož uložení byly dány podmínky ustanovení § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, nikoli též odstavce 2 cit. ustanovení, proto byl uložen ve výměře jeden rok nad jeho spodní hranicí ve shodě s prvostupňovým soudem.
27. U tohoto obžalovaného pak byl krajským soudem dodržen i kasační postup podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, tj. byly zrušeny výroky o trestech z obou uvedených předchozích odsuzujících rozsudků, vydaných v jediné trestní věci obžalovaného, vedené u okresního soudu pod sp. zn. 2 T 84/2018 (včetně výroků obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu).
28. Odvolání obžalovaného ■■■■■, které tento podal ve věci zcela úspěšně (přičemž k tomuto jeho úspěchu přispěla výše zmíněná novela trestního zákoníku), brojilo vůči několika skutečnostem (viz také výše). Se zřetelem na potřebu celkové kasace přezkoumávaného rozsudku u tohoto obžalovaného ve smyslu jeho argumentace, obsažené v doplňku jeho písemného opravného prostředku, a pro pokud možno stručnost odvolacího rozhodnutí, krajský soud uvádí, že ani u tohoto obžalovaného nelze mít zásadních výhrad vůči skutkovým závěrům soudu prvního stupně, zejména pokud jde o výši způsobené škody – identické jako u spoluobžalovaného ■■■■■, což je logické, jde – li o stejný předmětný byt. Pokud jde o právní rovinu věci u obžalovaného ■■■■■, je skutečností, že soud prvního stupně blíže nerozvedl své právně kvalifikační úvahy stran nastolení tzv. hrubé nedbalosti, jako vyšší formy nedbalostního zavinění tohoto obžalovaného, který se zodpovídal z nedbalostního přečinu podle § 221 odst. 1 tr. zákoníku.
29. Podle § 221 odst. 1 tr. zákoníku se přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dopustí ten, kdo z hrubé nedbalosti poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou důležitou povinnost při opatrování nebo správě cizího majetku, a jinému způsobí značnou škodu.

30. Odhlédne-li se od polemiky, zda tento obžalovaný jednal v hrubé nedbalosti, či zda porušil důležitou povinnost, a zda vůbec bylo možno jej považovat ve věci za již zmíněný tzv. konkrétní - speciální subjekt podle § 114 odst. 1 tr. zákoníku, takovou polemiku není třeba aktuálně řešit, je – li tzv. postaveno najisto, že k nastolení trestní odpovědnosti tohoto obžalovaného schází základní znak skutkové podstaty tohoto nedbalostního přečinu, tj. značná škoda ve výši 1 mil. Kč podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 10. 2020.
31. Krajský soud proto k odvolání obžalovaného ■■■■■■■■■■, a ostatně i ke správnému procesnímu návrhu intervenujícího státního zástupce při veřejném zasedání, proto napadený rozsudek ohledně tohoto obžalovaného v celém rozsahu zrušil a vyslovil u tohoto obžalovaného výrok zprošťující podle § 226 písm. b) tr. řádu, když nebyl nalezen jakýkoli přestupek, který by svou podstatou odpovídal ustanovení § 221 odst. 1 tr. zákoníku, zejména ne přestupek proti majetku podle § 8 zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, neboť toto ustanovení předpokládá *úmyslnou formu* spáchání takového deliktu.
32. Krajskému soudu se dále zbývá vypořádat s tím, proč poškozený Oblastní spolek ■■■■■■■■■■, zastoupený insolvenční správkyní, byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1, odst. 3 tr. řádu (odstavec třetí byl aplikován v souvislosti se zprošťujícím výrokem rozsudku krajského soudu).
33. Ve věci není pochyb jak o tom, že podstatná část odvolacích výhrad poškozeného nepostrádá tzv. racionální jádro (zejména pokud jde o souvislost s probíhajícím insolvenčním řízením a incidenční žalobou), jakož i o tom, že nárok na náhradu škody byl procesně účinně vznesen původně vůči oběma obžalovaným, když součástí popisu skutku, výše škodného následku (v nyní nově vydaném rozsudku krajského soudu, jehož odsuzující část se týká jen obžalovaného ■■■■■■■■■■), skutečně je. Vskutku tedy obecně existuje povinnost soudu podle § 228 odst. 1, věta první, část za středníkem, tr. řádu, v takovém případě, náhradovou povinnost obžalovanému uložit. Do takové povinnosti ovšem existuje průlom, záležející v tom, že uložení náhradové povinnosti brání zákonná překážka.
34. Oproti stavu v době vydání napadeného rozsudku, a oproti době podání odvolání poškozeným, došlo ke změně situace, kdy spoluobžalovaný ■■■■■■■■■■ byl pravomocně zproštěn obžaloby pro nedostatek výše škody. To nemění ale nic na skutečnosti, že jak obžalovaný ■■■■■■■■■■, tak i tento spoluobžalovaný svá jednání – *z hlediska čistě skutkového* – naplnili. Proto podle názoru krajského soudu nebylo možno zavázat povinností k náhradě škody toliko obžalovaného ■■■■■■■■■■, neboť na vzniku majetkové škody poškozeného měl svůj podíl i tento spoluobžalovaný. Zkoumat tuto skutečnost, stanovit takový podíl u každého z nich, a z toho vyvozovat odpovídající závěry stran ukládání náhradové povinnosti, se ale vymyká potřebám trestního řízení, jehož obecným a primárním účelem je rozhodnout o vině, trestu, o uložení ochranného opatření (přichází-li v úvahu), a jen v nesporných a (relativně) jednodušších případech, uložit odsuzovanému pachateli povinnost k náhradě škody, či k náhradě nemajetkové újmy, nebo vydání bezdůvodného obohacení podle § 228 odst. 1 tr. řádu.
35. Výrok podle § 229 tr. řádu ostatně nepředstavuje zbavení nároku poškozeného na reparaci způsobené škody, s tím, že takový výrok předpokládá procesní aktivitu takového poškozeného v jiném než trestním typu řízení.
36. Ze všech shora uvedených důvodů proto krajský soud rozhodl tak, jak je v jeho rozsudku výše stanoveno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■■■■■■.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 26. 11. 2020

JUDr. Zdeněk Korf v. r.
předseda senátu